Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2026. november 6.
(OR. en)

15388/26

Intézményközi referenciaszám:
2025/0580 (CNS)

FISC 391
ECOFIN 1417
MI 1128
SAN 764
UD 318

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a Tanács
Tárgy:	Tervezet – A Tanács irányelve a nyersdohányra, a dohánygyártmányokra és a dohányzáshoz kapcsolódó termékekre alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsairól (átdolgozás) – Általános megközelítés

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az elnökségi kompromisszumos szöveget.

Tervezet

A TANÁCS IRÁNYELVE

a nyersdohányra, a dohánytermékekre és a dohányzáshoz kapcsolódó termékekre alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsairól (átdolgozás)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére, különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A 2011/64/EU tanácsi irányelv számos tekintetben módosításra szorul[1]. Az irányelvet az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.

(2) A 2011/64/EU irányelv elfogadása óta a dohánypiac jelentősen megváltozott. Új dohány-, illetve nikotintartalmú termékek kerültek forgalomba, amelyekkel a fogyasztók a dohánygyártmányokat helyettesítik. Erre válaszul a szóban forgó helyettesítő termékek vonatkozásában a tagállamok különböző nemzeti intézkedéseket vezettek be, amelyek torzítják a versenyt és aláássák a belső piac megfelelő működését. Az egységes és méltányos adóztatás érdekében harmonizálni kell az e helyettesítő termékekre kivetett jövedéki adó szerkezetét és minimumát az Unióban. Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a 2014/40/EU irányelv[2] 24. cikkének (3) bekezdésével összhangban betiltsák a dohánytermékek vagy kapcsolódó termékek bizonyos kategóriáját.

(2a) A 2014/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 8. pontjában meghatározott, szájon át fogyasztott dohánytermékek forgalomba hozatala az említett irányelv 17. cikke értelmében tilos. Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának a XV. melléklete X. részével együtt értelmezett 151. cikke eltérést engedélyez Svédország számára e tilalomtól, és úgy rendelkezik, hogy Svédországnak minden szükséges intézkedést meg kell tennie annak biztosítására, hogy szájon át fogyasztott dohánytermék más tagállamok piacán ne kerüljön forgalomba.

---

1 A Tanács 2011/64/EU irányelve (2011. június 21.) a dohánygyártmányokra alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsáról (HL L 176., 2011.7.5., 24. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/64/oj)

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/40/EU irányelve (2014. április 3.) a tagállamoknak a dohánytermékek és kapcsolódó termékek gyártására, kiszerelésére és értékesítésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről és a 2001/37/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 127., 2014.4.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/40/oj).

(3) A dohánytermékekre és a dohányzáshoz kapcsolódó termékekre vonatkozó uniós adójogszabályoknak továbbra is biztosítaniuk kell a belső piac megfelelő működését és ezzel egyidejűleg az emberi egészségnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 168. cikkében előírt magas szintű védelmét, szem előtt tartva, hogy a dohánytermékek és a dohányzáshoz kapcsolódó termékek súlyosan károsíthatják az egészséget, hogy az európai rákellenes terv[3] célul tűzte ki a dohánymentes Európa megvalósítását, továbbá hogy az Unió részes fele az Egészségügyi Világszervezet Dohányzás-ellenőrzési Keretegyezményének. Ezen kettős cél elérése érdekében az Uniónak és tagállamainak fokozniuk kell a dohánytermékek tiltott kereskedelme, és különösen a dohánytermékek és a dohányzáshoz kapcsolódó termékek harmadik országokból történő tiltott behozatala elleni küzdelmet célzó erőfeszítéseiket[4]. Az új termékek (e-folyadékok, egyéb dohánygyártmányok, nikotintartalmú tasakok és más nikotintartalmú termékek) egyre népszerűbbek, különösen a fiatalok körében. Ezek a termékek – amellett, hogy önmagukban is népegészségügyi kockázatot jelentenek – a hagyományos dohányzás felé is megnyithatják az utat.

(4) Az Európai Unióról szóló Szerződés egyik célja egy gazdasági unió fenntartása, amelynek jellemzői hasonlítanak egy nemzeti piac jellemzőihez, amelyen belül egészséges verseny uralkodik. A dohánygyártmányok és a dohányzáshoz kapcsolódó termékek tekintetében e cél elérése előfeltételezi, hogy a tagállamokban az érintett ágazat termékeinek forgalmát érintő adók alkalmazása ne torzítsa a versenyfeltételeket, és az Unión belül ne akadályozza a termékek szabad mozgását.

(5) A dohánytermékek és a dohányzáshoz kapcsolódó termékek fogalmát meg kell határozni ezen irányelv alkalmazása céljából, a szóban forgó termékek Unión belüli gyártás, kiszerelés és értékesítés szabályozása céljából történő meghatározásának sérelme nélkül.

---

[3] Európai rákellenes terv, COM(2021) 44 final.

[4] Ciprus esetében a csatlakozási okmány 10. jegyzőkönyvének 2. cikke szerinti rendszerről szóló, 2004. április 29-i 866/2004/EK tanácsi rendelet szerinti „zöld vonal” (ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/866/2015-08-31)

(6) Az egymástól jellemzőik és felhasználási céljuk alapján megkülönböztetett különböző típusú dohánygyártmányokat és dohányzáshoz kapcsolódó termékeket meg kell határozni.

(7) Azon dohányrudat, amely meglévő állapotában egy egyszerű eljárás után dohányzásra alkalmas, cigarettának kell tekinteni a szóban forgó termékek egységes adóztatása céljából.

(8) A jogbiztonság javítása és a csalás elleni küzdelem érdekében különbséget kell tenni a cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány, az egyéb fogyasztási dohány, a vízipipadohány és a hevített dohány között.

(9) Az egységes és méltányos adóztatás érdekében meg kell határozni a cigaretta, a szivar és a szivarka, a cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány, a fogyasztási dohány, a vízipipadohány és a hevített dohány fogalmát is a következő elv tükrözése érdekében: a hosszuk alapján két vagy több cigarettának tekinthető dohányrudak kettő vagy több cigarettaként kezelendők. Azokat a szivarokat és szivarkákat azonban, amelyek vizuális hasonlóságokat mutatnak a cigarettával – különösen a papírborításuk miatt –, cigarettának kell tekinteni. Az a fogyasztási dohány, amely számos tekintetben hasonlít a cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohányhoz, finomra vágott dohánynak minősül. A vízipipában felhasználható dohány vízipipadohánynak tekintendő. Az olyan, hevített vagy kémiai reakcióval más módon aktivált dohány, amelyet elégetés nélküli belélegzésre szánnak, hevített dohánynak minősül. Az emberi fogyasztásra szánt és előkészített egyéb dohány egyéb dohánygyártmányként kezelendő. A dohánytörmelék fogalmát szintén egyértelműen meg kell határozni.

(9a) Az egységes és hatékony adóztatás biztosítása érdekében a dohánytermékeket mindenekelőtt az ezen irányelvben meghatározott legspecifikusabb és legmegfelelőbb kategóriába kell besorolni. Azokban az esetekben, amikor valódi és jelentős bizonytalanság áll fenn egy termék megfelelő adókategóriáját illetően amiatt, hogy a termék – objektív jellemzői és szokásos használata alapján – egynél több kategória fogalommeghatározása alá tartozik, a tagállamoknak az ezen irányelvben meghatározott kategóriamegállapítási mechanizmust kell alkalmazniuk. Ez a mechanizmus csak akkor alkalmazandó, ha észszerűen belátható, hogy valamely tagállam nem képes megállapítani, hogy melyik az az egyetlen kategória, amelyik az adózás szempontjából a legmegfelelőbb.

(10) A dohánygyártmányokat gyakran helyettesítik dohányzáshoz kapcsolódó termékekkel, mivel ezek megkönnyítik az emberi szervezetbe való nikotinbevitelt. Az egységes és méltányos adóztatás érdekében meg kell határozni az e-folyadékok, a nikotintartalmú tasakok és a más nikotintartalmú termékek fogalmát.

(11) A gyártót olyan természetes vagy jogi személyként kell meghatározni, aki ténylegesen dohánygyártmányokat és dohányzáshoz kapcsolódó termékeket gyárt, vagy ilyen terméket terveztet vagy gyártat, és az adott terméket saját neve vagy védjegye alatt forgalmazza.

(12) A belső piac megfelelő működése érdekében minimális jövedéki adót kell meghatározni a dohánygyártmányok és a dohányzáshoz kapcsolódó termékek minden kategóriájára. Az egyes termékek jellemzői és használatának módja közötti különbségek figyelembevétele érdekében a dohánytermékek és a dohányzáshoz kapcsolódó termékek valamennyi kategóriájára különböző minimális jövedékiadó-kulcsokat kell meghatározni.

(13) Az egyes termékkategóriákra vonatkozó minimális jövedéki adó meghatározására használt uniós adókulcsokat – idővel való elavulásuk elkerülése érdekében – háromévente aktualizálni kell az Eurostat által közzétett, az Unió harmonizált fogyasztói árindexében bekövetkezett változások alapján. Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Tanácsra, amelynek döntenie kell az említett aktualizálásról. E végrehajtási hatásköröknek a Tanácsra ruházása tükrözi a Tanácsnak az EUMSZ 113. cikke szerinti előjogait, valamint az indexálás politikailag érzékeny jellegét.

(14) A minimális jövedéki adók hatásának a tagállamok közötti kiegyensúlyozott eloszlása érdekében ez az irányelv két alternatív mechanizmust vezet be a minimális jövedékiadó-mértékek kiigazításának céljára. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy gazdasági helyzetük figyelembevétele érdekében az egyes kategóriákra vonatkozó minimális jövedéki adó meghatározásához használt uniós adómértékeket az egyes tagállamoknak az Eurostat által közzétett árszínvonalindexével (PRC_PPP_IND adatkészlet) igazítják ki nemzeti szinten. Alternatív megoldásként a tagállamok úgy is dönthetnek, hogy az egyes kategóriákra vonatkozó minimális jövedéki adó meghatározásához használt uniós adómértékeket legalább 3 %-os rögzített kulccsal, felfelé igazítják ki nemzeti szinten. A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot arról, hogy a minimális jövedéki adók nemzeti szintű kiigazítása céljából melyik lehetőséget választották. Ezt a kiigazítást háromévente felül kell vizsgálni.

(14a) Számos tagállamnak, köztük Bulgáriának, Görögországnak, Spanyolországnak, Horvátországnak, Olaszországnak, Ciprusnak, Luxemburgnak, Portugáliának, Romániának és Szlovéniának 2025. január 1-jétől kezdődően évente átlagosan több mint 2,35 %-kal kellene növelniük a cigarettára alkalmazandó nemzeti jövedékiadó-kulcsukat az ezen irányelv rendelkezéseinek való megfeleléshez. Ilyen esetekben a tagállamok számára – az általuk a Bizottság részére küldött értesítést követően – további átmeneti időszakokat kell engedélyezni a teljesjövedékiadó-szintekhez való zökkenőmentes igazodás érdekében.

(14b) A cigarettára vonatkozó további átmeneti időszakokra jogosult tagállamok a cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohányra vonatkozó további átmeneti időszakokra is jogosultak a teljesjövedékiadó-szintekhez való zökkenőmentes igazodás érdekében.

(15) A cigarettákra vonatkozó jövedéki adó szerkezetének egy, a termékegységre számított specifikus összetevő mellett tartalmaznia kell egy, valamennyi adót tartalmazó kiskereskedelmi áron alapuló százalékos összetevőt. Mivel a cigarettákat terhelő forgalmi adónak ugyanaz a hatása, mint az *ad valorem* jövedéki adónak, és e tényt figyelembe kell venni a jövedéki adó specifikus összetevője és a teljes adóteher közötti arány megállapításánál.

(16) A vegyes adószerkezetnek és a teljes adóterhen belül a specifikus összetevő maximális százalékarányának sérelme nélkül, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a cigarettára specifikus vagy minimum jövedéki adót vessenek ki, és ezáltal biztosítsák, hogy legalább egy bizonyos minimális adóösszeg érvényesüljön az Unió egészén belül.

(17) A cigaretták tekintetében a termelők vonatkozásában semleges versenyfeltételeket kell biztosítani, a dohánypiacok felosztottságát csökkenteni kell, és az egészségvédelmi célkitűzéseket kell hangsúlyozni. Az árhoz kapcsolódó adóminimum alapját így a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárnak kell képeznie, egy pénzösszegben kifejezett adóminimumnak pedig valamennyi cigarettára vonatkoznia kell. Ugyanezen okokból kell a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárat alapul venni a tételes jövedéki adóknak a teljes adóterhen belüli jelentősége felméréséhez.

(17a) Konkrétan Magyarország esetében, ahol a cigaretta kiskereskedelmi értékesítési ára összekapcsolódik a hatályos nemzeti jogon alapuló, kötelező minimális kiskereskedelmi árréssel, engedélyezni kell, hogy az árhoz kapcsolódó minimumkövetelménynek való megfeleléshez alacsonyabb szint is elegendő legyen, mivel a kötelező kiskereskedelmi árrés jelentős mértékben automatikusan megemeli az árhoz kapcsolódó minimumkövetelmény teljesítésének méréséhez figyelembe vett viszonyítási alapot.

(18) Az adószint bizonyos mértékű közelítése elősegítené az emberi egészség magas szintű védelmének biztosítását. Az adószint lényeges tényező a dohánytermékek és a dohányzáshoz kapcsolódó termékek árában, amely pedig befolyásolja a fogyasztók fogyasztási szokásait. A csalás és csempészet aláássa különösen a cigaretta és a cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány adóalapon kialakított árszintjét, és ezzel veszélyezteti a dohány-ellenőrzési és egészségvédelmi célkitűzések elérését.

(19) Tekintettel sajátos társadalmi és gazdasági strukturális helyzetére, Portugália számára lehetővé kell tenni, hogy kedvezményes jövedéki adót alkalmazzon a kisüzemi termelésben előállított, és az Azori-szigetek és Madeira távoli régióin elfogyasztott cigarettákra vonatkozóan.

(20) A cigarettától eltérő termékek tekintetében harmonizált adóterhet kell megállapítani minden olyan termékre, amely a dohánygyártmánynak vagy a dohányzáshoz kapcsolódó termékeknek ugyanabba a csoportjába tartozik. Az általános minimális jövedéki adónak százalékban vagy kilogrammonkénti összegben történő kifejezése, illetve egy adott tételszámra való meghatározása vagy milliliterenkénti összegben történő kifejezése a legmegfelelőbb a belső piac működése céljából.

(21) A hevített dohány formai megjelenésének jelenlegi sokféleségére tekintettel, és a jövőbeli változatokra való felkészülés érdekében az általános minimális jövedéki adónak százalékban vagy kilogrammonkénti összegben történő kifejezése, illetve egy adott tételszámra való meghatározása a legmegfelelőbb a belső piac működése céljából.

(22) Az árak és az adószintek tekintetében különösen a cigaretta – amely a messze legnagyobb dohánytermék-kategória –, valamint a cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány tekintetében a tagállamok között még mindig jelentős eltérések léteznek, ami zavarhatja a belső piac működését. Az adószinteknek a tagállamok közötti bizonyos mértékű közelítése elősegítené a csalás és a csempészet Unión belüli visszaszorítását.

(23) A cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány tekintetében az Unióban egy árhoz kapcsolódó minimumadó alapját úgy kell meghatározni, hogy a cigaretta esetében kiváltotthoz hasonló hatást érjen el, referenciaértéknek pedig a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárat kell tekinteni.

(24) A cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány minimális jövedéki adóját közelíteni kell a cigarettákra vonatkozó minimumadókhoz annak érdekében, hogy a két termék közötti, a megfigyelt fogyasztási szokásokban tükröződő verseny intenzitása, valamint azonos mértékben ártalmas jellegük egyaránt figyelembevehetőbb legyen. Hasonlóképpen, a szivar és a szivarka, valamint az egyéb fogyasztási dohány esetében növelni kell a minimális jövedéki adót, hogy csökkenjen a rés a cigarettára megállapított jövedéki adóhoz viszonyítva, ezáltal pedig a termékek fokozatosan közeledjenek egymáshoz, és minimálisra csökkenjen a termékhelyettesítés kockázata. Emellett lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a piacuk sajátosságainak figyelembevétele érdekében eltérő minimális jövedéki adót állapítsanak meg a szivarra és a szivarkára.

(25) A vízipipadohány tekintetében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a vízipipadohány piaci sajátosságainak figyelembevétele érdekében az egyéb fogyasztási dohányhoz képest alacsonyabb minimum-jövedéki adót állapítsanak meg.

(26) Annak érdekében, hogy a dohányágazatban semleges versenyfeltételek érvényesüljenek, meg kell határozni a vízipipadohányra, a hevített dohányra és az egyéb dohánygyártmányokra vonatkozó minimum-adómértékeket is. Ugyanezen okból meg kell állapítani az azon, dohányzáshoz kapcsolódó termékekre vonatkozó minimum-adómértékeket is, amelyek adózási szempontból a dohánytermékeket helyettesítő termékeknek tekinthetők.

(27) Az e-folyadékokra – függetlenül attól, hogy tartalmaznak-e nikotint vagy sem – meg kell állapítani egy minimális jövedéki adót a további adminisztratív terhek elkerülése és a „csináld magad” keverékek révén való adókikerülés megelőzése érdekében.

(28) Különösen a jövedéki adók szerkezete összehangolásának kell ahhoz vezetnie, hogy az ugyanazon csoportba tartozó dohánygyártmányok és dohányzáshoz kapcsolódó termékek kategóriái közötti verseny az adóterhek következtében ne torzuljon, és hogy ez a tagállamok nemzeti piacainak megnyitását valósítsa meg.

(29) Tekintettel a tagállamokban alkalmazandó eltérő jövedékiadó-mértékekre, annak érdekében, hogy a tagállamok zökkenőmentesen igazodhassanak a teljesjövedékiadó-szintekhez, átmeneti időszakokat kell megállapítani, figyelembe véve a nemzeti sajátosságokat és ezáltal korlátozva a lehetséges mellékhatásokat.

(30) A nyersdohány tiltott gyártásra történő felhasználásának és az ebből eredő adókijátszásnak a megakadályozása érdekében meg kell állapítani egy minimális jövedéki adót a nyersdohányra. Ezért meg kell határozni a nyersdohány fogalmát. A nyersdohányra vonatkozó nulla százalékos minimális jövedékiadó-mérték megállapítása arányos az adókijátszás és az adócsalás kezelésére, valamint a kettős adóztatás elkerülésére irányuló célkitűzéssel.

(31) A szabad verseny követelménye a szabad árképzést jelenti a dohánygyártmányok és a dohányzáshoz kapcsolódó termékek minden csoportja tekintetében. Ezért a gyártók, illetve az Unión belüli képviselőik vagy megbízottjaik számára lehetővé kell tenni, hogy szabadon határozzák meg a legmagasabb kiskereskedelmi árat minden tagállam vonatkozásában, ahol a kérdéses terméket szabad forgalomba bocsátják.

(32) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a nyersdohány, valamint bizonyos típusú dohánygyártmányok és dohányzáshoz kapcsolódó termékek tekintetében mentességet adjanak a jövedéki adó alól, vagy jövedékiadó-visszatérítést alkalmazzanak azon az alapon, hogy milyen felhasználásra gyártják azokat.

(33) Ezen irányelv működésének értékeléséhez a Bizottságnak rendszeresen jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról, megvizsgálva különösen az adószinteket, szem előtt tartva a belső piac megfelelő működését, a népegészséget, a jövedéki adók mértékének tényleges értékét, valamint a jövedékiadó-bevételek esedékes és beszedett összege közötti különbségeket.

(34) Annak érdekében, hogy a tagállamok adatszolgáltatási kötelezettségének végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az ezen irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentéshez szükséges, a tagállamok által szolgáltatandó statisztikai adatok jegyzékének összeállítását illetően. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[5] megfelelően kell gyakorolni.

[5] Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(35) A Bizottságnak felül kell majd vizsgálnia ezt az irányelvet, figyelembe véve a 2014/40/EU irányelv (a dohánytermékekről szóló irányelv) jövőbeli felülvizsgálatát.

(36) Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a korábbi irányelvekhez képest jelentős mértékben módosultak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből ered.

(37) Ez az irányelv nem érinti a 2011/64/EU irányelv I. mellékletének B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel és az alkalmazásuk kezdőnapjával kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. FEJEZET

TÁRGY

1. cikk

(1) Ezen irányelv megállapítja a tagállamok által a nyersdohányra, a dohánygyártmányokra és a dohányzáshoz kapcsolódó termékekre kivetett jövedéki adó szerkezete és adókulcsa összehangolásának általános elveit.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya XV. melléklete X. részének a) pontjában említett, szájon át fogyasztott dohánytermékekre.

2. FEJEZET

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

2. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a „dohánygyártmány”:

a) a cigaretta;

b) a szivarok és a szivarkák;

c) a fogyasztási dohány:

i. a cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány;

ii. az egyéb fogyasztási dohány;

d) a vízipipadohány;

e) a hevített dohány;

f) az egyéb dohánygyártmány.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában a „dohányzáshoz kapcsolódó termék”:

a) az e-folyadék;

b) a nikotintartalmú tasak;

c) a más nikotintartalmú termék.

(3) Ezen irányelv alkalmazásában a „nyersdohány” a betakarított dohány minden olyan formája, amely nem dohánygyártmány.

(4) Ezen irányelv alkalmazásában a „nikotin” a nikotin valamennyi formája, a szintetikus nikotint és annak analógjait is beleértve.

(5) Nem lehet dohánygyártmánynak vagy dohányzáshoz kapcsolódó terméknek tekinteni azon termékeket, amelyek nem tartalmaznak dohányt, és amelyeket kizárólag gyógyászati célra használnak.

(6) Az Unió meglévő rendelkezései ellenére, a 3–10. cikk szerinti meghatározások nem sértik az adózás rendszerének vagy szintjének kiválasztását, amelyet az e cikkekben említett különféle termékcsoportokra kell alkalmazni.

3. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a „cigaretta”:

a) dohányrúd, amely meglévő állapotában, égési folyamat révén dohányzásra alkalmas, és nem minősül szivarnak vagy szivarkának;

b) dohányrúd, amelyet egy egyszerű, nem ipari eljárással cigarettapapír-hüvelybe töltenek; vagy

c) dohányrúd, amelyet egy egyszerű, nem ipari eljárással cigarettapapír-lappal körbevesznek.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában a „dohányrúd” alatt két darab cigaretta értendő, amennyiben a dohányrúd füstszűrő és szopóka nélkül 8 cm-nél hosszabb, de nem hosszabb mint 11 cm; három darab cigaretta értendő alatta, amennyiben füstszűrő és szopóka nélkül 11 cm-nél hosszabb, de nem hosszabb mint 14 cm; és így tovább.

(3) Cigarettának kell tekinteni az olyan termékeket, amelyek teljesen vagy részben dohánytól eltérő anyagokat tartalmaznak, de egyébként megfelelnek az (1) bekezdésben szereplő fogalommeghatározásnak.

4. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában „szivar” vagy „szivarka” alatt a következők értendők, feltéve, hogy a tulajdonságaik és a szokásos fogyasztói elvárások alapján a meglévő állapotukban, égési folyamat révén dohányzásra alkalmasak:

a) olyan dohányrudak, amelyeket természetes dohánylevelekből álló és a terméket – adott esetben a füstszűrőt is beleértve – teljesen körülölelő külső boríték vesz körül, anélkül, hogy e külső borítékot akár csak részben további réteg is fedné; szopókával ellátott szivar esetében a külső boríték nem fedheti le a szopókát;

b) a kocsányozott keverékdohányból készült szivarbélből, valamint a szivar szokásos színével megegyező színű, regenerált dohánylevélből készült, és a terméket – adott esetben a füstszűrőt is beleértve, a szopókával ellátott szivaroknál azonban a szopóka kivételével – teljesen körülölelő, külső borítékból álló dohányrudak, amelyeknek darabsúlya – füstszűrő vagy szopóka nélkül – legalább 2,3 gramm és legfeljebb 10 gramm, valamint amelyek hosszának legalább egyharmadánál mért kerülete eléri a 34 millimétert.

(2) Azokat a termékeket, amelyek részben tartalmaznak dohánytól eltérő anyagokat is, de egyébként megfelelnek az (1) bekezdésben szereplő fogalommeghatározásnak, szivarnak, illetve szivarkának kell tekinteni.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt meghatározásnak megfelelő olyan termékeket, amelyek vizuális hasonlóságokat mutatnak a cigarettával – különösen a papírborításuk miatt –, cigarettának kell tekinteni.

5. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a „fogyasztási dohány”:

a) vágott vagy másképpen feldarabolt, tömbökbe csavart vagy préselt dohány, amely további ipari feldolgozás nélkül, égési folyamat révén dohányzásra alkalmas;

b) kiskereskedelmi értékesítésre felkínált dohánytörmelék, amely nem tartozik a 3. cikk (1) bekezdése, a 4. cikk (1) bekezdése, a 6. cikk (1) bekezdése és a 7. cikk hatálya alá, és dohányzásra alkalmas.

(1a) Ezen irányelv alkalmazásában a „dohánytörmelék” alatt a dohány feldolgozása és a dohánytermékek előállítása során keletkező dohánylevél-maradványok és melléktermékek értendők.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában a „cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány” az olyan fogyasztási dohány, amelyben a dohányrészecskék több mint 25 tömegszázalékát kisebb mint 1,5 milliméter szélességűre vágták.

A tagállamok azt a fogyasztási dohányt is cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohánynak tekinthetik, amelyben a dohányrészecskék több mint 25 tömegszázalékát legalább 1,5 mm szélességűre vágták, és amelyet cigaretta sodrására szolgáló dohányként adtak el, illetve szándékoznak eladni.

(3) Fogyasztási dohánynak kell tekinteni az olyan termékeket, amelyek teljesen vagy részben dohánytól eltérő anyagokat tartalmaznak, de egyébként megfelelnek az (1) bekezdésben szereplő fogalommeghatározásnak.

6. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a „vízipipadohány” olyan dohány, amely vízipipában, a felhasználók általi belélegzés előtt folyadékon átáramoltatott kibocsátás előállítására használható.

(2) Vízipipadohánynak kell tekinteni az olyan termékeket, amelyek teljesen vagy részben dohánytól eltérő anyagokat tartalmaznak, de egyébként megfelelnek az (1) bekezdésben szereplő fogalommeghatározásnak.

7. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a „hevített dohány” olyan dohány, amelyet a felhasználók általi – nem vízipipán keresztüli – belégzésre szánt, nikotint vagy más vegyi anyagot tartalmazó kibocsátás előállítása céljából hevítenek vagy másképpen kémiai reakcióval, illetve egyéb, égetés nélküli módszerrel aktiválnak.

(2) Amennyiben a hevített dohányt a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban tételenként adóztatják, a jövedéki adó szempontjából egy tételnyi hevített dohányterméket két tételnek kell tekinteni, ha a dohánytartalom meghaladja a 0,45 grammot, de nem haladja meg a 0,75 grammot, három tételnek kell tekinteni, ha a dohánytartalom meghaladja a 0,75 grammot, de nem haladja meg az 1,05 grammot, és így tovább.

(3) Hevített dohánynak kell tekinteni az e-folyadéktól eltérő olyan termékeket, amelyek teljesen vagy részben a dohánytól eltérő anyagokat tartalmaznak, de egyébként megfelelnek az (1) bekezdésben szereplő fogalommeghatározásnak.

7a. cikk

Olyan körülmények között, amikor egy termék tulajdonságai és a szokásos fogyasztói elvárások alapján egy tagállam azt állapítja meg, hogy a termék az ezen irányelv 3., 4., 5., 6. és 7. cikkében meghatározott termékkategóriák közül egynél több fogalommeghatározásának is megfelel, az ilyen termékeket a következőképpen kell kezelni:

1. Azokat a termékeket, amelyek mind a cigaretta, mind pedig a fogyasztási dohány fogalommeghatározásának megfelelnek, cigarettának kell tekinteni.

2. Azokat a termékeket, amelyek mind a szivar, illetve szivarka, mind pedig a fogyasztási dohány fogalommeghatározásának megfelelnek, szivarnak, illetve szivarkának kell tekinteni.

3. Azokat a termékeket, amelyek mind a vízipipadohány, mind pedig a fogyasztási dohány fogalommeghatározásának megfelelnek, vízipipadohánynak kell tekinteni.

4. Azokat a termékeket, amelyek mind a hevített dohány, mind pedig a cigaretta fogalommeghatározásának megfelelnek, hevített dohánynak kell tekinteni.

5. Azokat a termékeket, amelyek mind a hevített dohány, mind pedig a szivar, illetve szivarka fogalommeghatározásának megfelelnek, hevített dohánynak kell tekinteni.

6. Azokat a termékeket, amelyek mind a hevített dohány, mind pedig a fogyasztási dohány fogalommeghatározásának megfelelnek, hevített dohánynak kell tekinteni.

8. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában az „egyéb dohánygyártmány” emberi fogyasztásra szánt és előkészített, dohánytartalmú termék, kivéve a cigarettát, a szivart és a szivarkát, a fogyasztási dohányt, a vízipipadohányt és a hevített dohányt.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában az „emberi fogyasztásra szánt és előkészített, dohánytartalmú termékek” alatt olyan termékek értendők, amelyek egyszerű, nem ipari eljárást követően lehetővé teszik vagy megkönnyítik az emberi szervezetbe való nikotinbevitelt.

9. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában az „e-folyadék” az alábbiak bármelyike:

a) elektronikus cigarettában vagy hasonló, dohányzást imitáló eszközben használható, illetve elektronikus cigaretta vagy hasonló, dohányzást imitáló eszköz utántöltésére alkalmas nikotintartalmú folyadék;

b) elektronikus cigarettában vagy hasonló, dohányzást imitáló eszközben való használatra, illetve elektronikus cigaretták vagy hasonló, dohányzást imitáló eszköz utántöltésére szánt, nikotint nem tartalmazó folyadék.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában az „elektronikus cigaretta” pára fogyasztását lehetővé tevő termék, vagy annak bármely alkatrésze, amely eldobható, vagy utántölthető, illetve újratölthető.

10. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a „nikotintartalmú tasak” szájon át történő bevitelre szánt nikotint, valamint növényi rostokat vagy azokkal egyenértékű szubsztrátumokat tartalmazó termék, amelyet dohányt nem tartalmazó, egyadagos tasakokban, likacsos szerkezetű zacskókban vagy ezekkel egyenértékű formában szerelnek ki.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában a „más nikotintartalmú termék” emberi fogyasztásra szánt, nikotintartalmú és dohányt nem tartalmazó, a nikotintartalmú tasaktól és az e-folyadéktól eltérő olyan termék, amely lehetővé teszi az emberi szervezetbe való nikotinbevitelt.

11. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában a „gyártó” az Unión belül letelepedett olyan természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely terméket gyárt, vagy terméket terveztet vagy gyártat, és az adott terméket saját neve vagy védjegye alatt forgalmazza.

3. FEJEZET

A DOHÁNYGYÁRTMÁNYOK ÉS A DOHÁNYZÁSHOZ KAPCSOLÓDÓ TERMÉKEK JÖVEDÉKI ADÓJÁNAK KISZÁMÍTÁSA

12. cikk

Minden tagállam biztosítja, hogy a dohánygyártmányokra és a dohányzáshoz kapcsolódó termékekre kivetett, héa nélküli, specifikus vagy *ad valorem* adó vagy mindkettő halmozott értéke („teljes jövedéki adó”) a 16. cikkben, a 20. cikk (2) bekezdésében, valamint a 22. cikk (2) és (5) bekezdésében meghatározott minimális jövedékiadó-mértékek tiszteletben tartásával kerüljön megállapításra.

A tagállamokban a dohánygyártmányokra és a dohányzáshoz kapcsolódó termékekre a 16. cikkben, a 20. cikk (2) bekezdésében, valamint a 22. cikk (2) és (5) bekezdésében foglaltak szerint alkalmazandó minimális jövedékiadó-mértékeket háromévente ki kell igazítani a 12a. és a 12b. cikknek megfelelően.

12a. cikk

(1) 2035. január 1-jétől a termékekre a 16. cikkben, a 20. cikk (2) bekezdésében, valamint a 22. cikk (2) és (5) bekezdésében foglaltak szerinti minimális jövedékiadó-mérték meghatározásához használt uniós adókulcs a (2a) bekezdéssel összhangban oly módon kiigazítható, hogy az euróban kifejezett bázisösszeg az Eurostat által közzétett, közvetlenül a megelőző év előtti három naptári év során mért harmonizált fogyasztói árindex (HICP) teljes éves uniós átlagértéke százalékos változásának megfelelően emelkedjen vagy csökkenjen.

(2) Az uniós adókulcsnak az (1) bekezdésben előírt kiigazítása kiszámításához a következő képletet kell alkalmazni, ahol y az első olyan év, amelyben a kiigazított adókulcsot kell alkalmazni:

$$uniós\ adókulcs_y = \left[\frac{\mathrm{HICP}_{y-2}}{\mathrm{HICP}_{y-\mathbf{5}}}\right] \times uniós\ adókulcs_{y-3}$$

(2a) Az uniós adókulcs kiigazítására vonatkozó határozatot a Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag elfogadott végrehajtási jogi aktus útján hozza meg. A Bizottság 2034. január 1-jéig benyújtja az első javaslatot az alkalmazás 2035. január 1-jétől történő biztosítása érdekében, majd ezt követően háromévente további javaslatokat nyújt be. A Tanács annak eldöntéséhez, hogy elfogadjon-e az uniós adókulcs kiigazításáról szóló határozatot, figyelembe veszi az általános gazdasági fejleményeket, valamint azt, hogy a dohánygyártmányok és a dohányzáshoz kapcsolódó termékek fogyasztásától való visszatartás érdekében mennyiben van szükség jövedéki adókra.

12b. cikk

(1) 2028. július 1-jétől a minimális adókulcsnak a kilogrammra, milliliterre vagy adott darabszámra vetített összegben kifejezett, valamely tagállamban alkalmazandó része a következők összege:

a) az adott kategóriára vonatkozó uniós adókulcs egyharmada megszorozva az árszínvonalindexszel és elosztva százzal, valamint a megfelelő kategóriára vonatkozó uniós adókulcs kétharmada. Ezen irányelv alkalmazásában az árszínvonalindex az Eurostat által közzétett, egy adott tagállam tényleges egyéni fogyasztására vonatkozó árszintet kifejező, a súlyozott uniós átlaghoz viszonyított index. A tagállamoknak a közvetlenül az előző évet megelőző év árszínvonalindexét kell használniuk, vagy

b) az uniós adókulcs, valamint a megfelelő kategóriára vonatkozó uniós adókulcs szorozva 3 %-kal. E képlet alkalmazásának céljából az uniós adókulcsot a 12a. cikkel összhangban ki kell igazítani.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett kiigazítás kiszámításához a tagállamok a következő képletet alkalmazzák, ahol y az első olyan év, amelyben a kiigazított adókulcsot kell alkalmazni:

$$a\ tagállamban\ alkalmazandó\ minimális\ adókulcs = \left(\frac{1}{3} \times uniós\ adókulcs_{y} \times \frac{tagállami\ árszínvonalindex_{\ y-2}}{100}\right) + \left(\frac{2}{3} \times uniós\ adókulcs_{y}\right)$$

(2a) A tagállamok legalább 4 hónappal az elfogadás előtt tájékoztatják a Bizottságot azon döntésükről, hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontjával összhangban kiigazítják a minimális adókulcsokat.

(2b) A tagállamok által az (1) bekezdéssel összhangban hozott döntést minden azt követő hároméves kiigazításra alkalmazni kell, kivéve, ha a tagállam az elfogadás előtt legalább négy hónappal másról tájékoztatja a Bizottságot.

(3) A 12. cikktől eltérve, a 16. cikk (3)–(6) bekezdésében, a 20. cikk (4) és (5) bekezdésében, a 22. cikk (3) és (4) bekezdésében, valamint a 22. cikk (6) és (7) bekezdésében meghatározott átmeneti időszakok alatt a tagállamokban a dohánygyártmányokra és a dohányzáshoz kapcsolódó termékekre alkalmazandó minimális jövedékiadó-mértékeket e cikkel összhangban ki kell igazítani.

(4) A 12. cikktől eltérve, a 16a. cikkben meghatározott átmeneti időszakok alatt a tagállamokban a cigarettára alkalmazandó minimális jövedékiadó-kulcsokat e cikkel összhangban ki kell igazítani.

12c. cikk

(1) 2028. július 1-jétől kezdődően minden tagállam biztosítja, hogy a dohánygyártmányokra és a dohányzáshoz kapcsolódó termékekre alkalmazandó teljes jövedéki adó megállapítására a 16. cikkben, a 20. cikk (2) bekezdésében, valamint a 22. cikk (2) és (5) bekezdésében meghatározott, a 12b. cikkel összhangban kiigazított minimum-adómértékek tiszteletben tartásával kerüljön sor.

(2) 2035. január 1-jétől kezdődően és azt követően háromévente minden tagállam biztosítja, hogy a dohánygyártmányokra és a dohányzáshoz kapcsolódó termékekre alkalmazandó teljes jövedéki adó megállapítására a 16. cikkben, a 20. cikk (2) bekezdésében, valamint a 22. cikk (2) és (5) bekezdésében meghatározott, első alkalommal a 12c. cikkel, azt követően pedig a 12b. cikkel összhangban kiigazított minimum-adómértékek tiszteletben tartásával kerüljön sor.

4. FEJEZET

A CIGARETTÁKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

13. cikk

(1) Az Unióban gyártott cigarettákra és a harmadik országokból behozott cigarettákra a vámokat is tartalmazó legmagasabb kiskereskedelmi ár alapján számított *ad valorem* jövedéki adót és a termék egységére meghatározott tételes jövedéki adót kell kivetni.

A tagállamok kizárhatják a vámokat a cigaretták *ad valorem* jövedéki adójának számítási alapjából.

(2) Az *ad valorem* jövedéki adó mértékének és a tételes jövedéki adó összegének minden cigaretta esetében egyformának kell lennie.

(3) A szerkezeti összehangolás végső fázisában minden tagállamban a cigarettákra ugyanazon arányt kell alkalmazni az *ad valorem* jövedéki adó és a forgalmi adó összege, valamint a tételes jövedéki adó között oly módon, hogy a kiskereskedelmi ártartomány híven tükrözze a gyártók szállítási árai közötti különbségeket.

(4) A tagállamok kivethetnek minimális jövedéki adót a cigarettákra, feltéve, hogy az adózás vegyes szerkezetét és a jövedéki adó tételes összetevőjének tekintetében a 14. cikkben meghatározott sávot betartják.

14. cikk

(1) A jövedéki adó tételes összetevőjének a cigarettákra vonatkozó teljes adóteher összegén belüli százalékarányát a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagár alapján kell kiszámolni.

(2) A súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárat a forgalomba hozott cigaretták összértéke alapján kell kiszámítani, az összes adót tartalmazó kiskereskedelmi értékesítési ár és a szabad forgalomba bocsátott cigaretták teljes mennyiségének hányadosaként. Ezt az átlagárat minden évben legkésőbb március 1-jéig kell meghatározni, a megelőző naptári év valamennyi forgalomba hozatalra vonatkozó adatai alapján.

(3) A cigarettákra kivetett jövedéki adó tételes összetevője nem lehet annak a teljes adótehernek a 7,5 %-ánál alacsonyabb és 76,5 %-ánál magasabb, amely a következők együttes összege:

a) tételes jövedéki adó;

b) a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárra kivetett *ad valorem* jövedéki adó és héa.

(4) Amennyiben egy tagállamban a cigaretták súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárának változása miatt a jövedéki adónak a teljes adóteher százalékában kifejezett specifikus összetevője a teljes adóteher 7,5 %-a alá csökken vagy 76,5 %-a fölé emelkedik, az érintett tagállam a változás bekövetkeztének évét követő második év január 1-jéig tartózkodhat a tételes jövedéki adó összegének kiigazításától.

15. cikk

(1) A tagállamok a 13–17. cikkben előírt szabályoknak megfelelő minimális jövedéki adót alkalmaznak a cigarettára.

(2) Az (1) bekezdést azokra az adókra kell alkalmazni, amelyeket a 13–17. cikk alapján vetettek ki a cigarettára, és amelyek a következőkből állnak:

a) egy különleges jövedéki adó, amely a termék minden egységére vonatkozik;

b) egy *ad valorem* jövedéki adó, amelyet a maximális kiskereskedelmi ár alapján számítottak; és

c) egy héa, amely a kiskereskedelmi árral arányos.

16. cikk

(1) A cigarettára kivetett teljes jövedéki adó a forgalomba hozott cigaretták súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárának legalább 60 %-a. Ez a teljes jövedéki adó a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagártól függetlenül 1000 darab cigarettára vonatkozóan legalább a 200 EUR összegű uniós adókulcsnak kell hogy megfeleljen, a 12. cikknek megfelelően kiigazítva.

(2) Azonban azon tagállamoknak, amelyek a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagár alapján legalább 255 EUR összegű, a 12. cikknek megfelelően kiigazított uniós adókulcsként állapítják meg az 1000 darab cigarettára kivetett jövedéki adó mértékét, nem szükséges alkalmazniuk az (1) bekezdésben előírt, a forgalomba hozott cigaretták súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárának legalább 60 %-ában meghatározott teljes jövedéki adóra vonatkozó követelményt.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, 2028. július 1-jétől 2029. december 31-ig a tagállamok biztosítják, hogy a jövedéki adó mértéke 1000 darabonként legalább 140 EUR legyen, beleértve a cigarettákra kivetett valamennyi adót.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, 2028. július 1-jétől 2029. december 31-ig azon tagállamoknak, amelyek a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagár alapján legalább 177 EUR összegű uniós adókulcsként állapítják meg az 1000 darab cigarettára kivetett jövedéki adó mértékét, nem szükséges alkalmazniuk az (1) bekezdésben előírt, a forgalomba hozott cigaretták súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárának legalább 60 %-ában meghatározott teljes jövedéki adóra vonatkozó követelményt.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérve, 2030. január 1-jétől 2031. december 31-ig a tagállamok biztosítják, hogy a jövedéki adó mértéke 1000 darabonként legalább 170 EUR legyen, beleértve a cigarettákra kivetett valamennyi adót.

(6) A (2) bekezdéstől eltérve, 2030. január 1-jétől 2031. december 31-ig azon tagállamoknak, amelyek a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagár alapján legalább 215 EUR összegű uniós adókulcsként állapítják meg az 1000 darab cigarettára kivetett jövedéki adó mértékét, nem szükséges alkalmazniuk az (1) bekezdésben előírt, a forgalomba hozott cigaretták súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárának legalább 60 %-ában meghatározott teljes jövedéki adóra vonatkozó követelményt.

(7) A (2) bekezdéstől eltérve, Magyarországnak nem kell megfelelnie az (1) bekezdésben előírt, a forgalomba hozott cigaretták súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárának legalább 60 %-ában meghatározott teljes jövedéki adóra vonatkozó követelménynek, amennyiben Magyarország legalább 230 EUR összegű, a 12. cikknek megfelelően kiigazított uniós adókulcsként állapítja meg az 1000 darab cigarettára kivetett jövedéki adó mértékét.

Ezt az eltérést 2032. január 1-jétől kell alkalmazni, feltéve, hogy a kiskereskedelmi értékesítési árhoz kapcsolódó kötelező kiskereskedelmi árrés a cigaretták kiskereskedelmi értékesítési árának legalább 13 %-át teszi ki.

16a. cikk

(1) A 16. cikktől eltérve, azon tagállamok, amelyeknek a cigarettára vonatkozó nemzeti jövedékiadó-mértéküket 2025. január 1-jétől évente átlagosan több mint 2,35 %-kal kellene növelniük a 16. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek való megfelelés érdekében, dönthetnek úgy, hogy 2031. december 31-ig meghosszabbítják a 16. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott időszakot, valamint elhalasztják és meghosszabbítják a 16. cikk (5) és (6) bekezdésében meghatározott időszakot 2032. január 1-jétől 2035. december 31-ig.

(2) Azon tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy az (1) bekezdéssel összhangban elhalasztják vagy meghosszabbítják az időszakokat, előzetesen értesítik a Bizottságot.

(3) 2036. január 1-jétől azon tagállamok, amelyek élnek az (1) bekezdésben meghatározott eltéréssel, biztosítják, hogy az alkalmazott minimális jövedékiadó-mérték összhangban legyen a 16. cikk követelményeivel olyan módon, mintha azt a 12., 12a. és 12b. cikknek megfelelően kiigazították volna.

17. cikk

(1) Amennyiben egy tagállamban a cigaretták súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárában változás következik be, és ezzel a teljes jövedéki adó a 16. cikk (1) bekezdésének első mondatában meghatározott szint alá csökken, az érintett tagállam a változás évét követő második év január 1-jéig tartózkodhat a jövedéki adó kiigazításától.

(2) Amennyiben egy tagállam felemeli a cigarettákra kivetett héa kulcsát, a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagár százalékában kifejezett teljes jövedéki adót akkora összeggel csökkentheti, amely megegyezik a – szintén a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagár százalékában kifejezett – héa növekményével, még abban az esetben is, ha az említett kiigazítás eredményeképpen a súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagár százalékában kifejezett teljes jövedéki adó a 16. cikk (1) bekezdésének első mondatában meghatározott szint alá csökken.

Mindazonáltal a tagállamok újból növelik a jövedéki adót annak érdekében, hogy a csökkentés évétől számított második év január 1-jéig elérjék legalább az említett szinteket.

18. cikk

Portugália a 16. cikkben megállapítottnál legfeljebb 50 %-kal alacsonyabb kedvezményes kulcsot alkalmazhat arra a cigarettára, amelyet az Azori-szigetek és Madeira távoli régióin fogyasztanak el, és amelyet olyan kisüzemi termelők állítanak elő, akiknek az éves termelése egyenként nem haladja meg az 500 tonnát.

5. FEJEZET

A CIGARETTÁN KÍVÜLI DOHÁNYGYÁRTMÁNYOKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

19. cikk

Az Unióban gyártott vagy a harmadik országokból importált, a cigarettán kívüli dohánygyártmányok minden tagállamban a 20. cikkben meghatározott minimális jövedéki adó alá tartoznak.

20. cikk

(1) A tagállamok olyan jövedéki adót alkalmaznak a cigarettán kívüli dohánygyártmányokra, amely lehet:

a) vagy az egyes termékek legmagasabb kiskereskedelmi ára alapján kiszámított értékarányos (*ad valorem*) adó, amely árat az Unióban letelepedett gyártók és a harmadik országokból importálók szabadon határoznak meg a 24. cikknek megfelelően; vagy

b) egy tételes adó, amelyet kilogrammonkénti, illetve a szivarok, a szivarkák és a hevített dohánytermékek esetében vagylagosan adott darabszám szerinti összeggel határoznak meg; vagy

c) a kettő kombinációja, amely kombinálja az ad valorem összetevőt és a tételes összetevőt.

Amikor a jövedéki adó *ad valorem* vagy kombinált, a tagállamok megszabhatják a jövedéki adó minimumösszegét.

(2) A százalékban, kilogrammonkénti összegben vagy adott darabszámra meghatározott teljes jövedéki adó meg kell, hogy feleljen legalább a következő mértékeknek vagy minimumösszegeknek:

a)	szivarok és szivarkák esetében	:	a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 30 %-a vagy 1000 darabonként vagy kilogrammonként 80 EUR összegű uniós adókulcs, a 12. cikknek megfelelően kiigazítva;
b)	fogyasztási dohány esetében		
i.	cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány esetében	:	a forgalomba hozott, cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárának 60 %-a vagy kilogrammonként 180 EUR összegű uniós adókulcs, a 12. cikknek megfelelően kiigazítva;
ii.	egyéb fogyasztási dohány esetében	:	a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 50 %-a vagy a kilogrammonként 143 EUR összegű uniós adókulcs, a 12. cikknek megfelelően kiigazítva;

c)	vízipipadohány esetében	:	a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 50 %-a vagy a kilogrammonként 107 EUR összegű uniós adókulcs, a 12. cikknek megfelelően kiigazítva;
d)	hevített dohány esetében	:	a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 55 %-a, illetve a kilogrammonként 240 EUR vagy 1000 darabonként 80 EUR összegű uniós adókulcs, a 12. cikknek megfelelően kiigazítva;
e)	egyéb dohánygyártmány esetében	:	a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 50 %-a vagy a kilogrammonként 143 EUR összegű uniós adókulcs, a 12. cikknek megfelelően kiigazítva.

A súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagárat a forgalomba hozott, cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány összértéke alapján kell kiszámítani, az összes adót tartalmazó kiskereskedelmi értékesítési ár és a szabad forgalomba bocsátott, cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány teljes mennyiségének hányadosaként. Ezt az átlagárat minden évben legkésőbb március 1-jéig kell meghatározni, a megelőző naptári év valamennyi forgalomba hozatalra vonatkozó adatai alapján.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett kulcsok vagy összegek minden olyan termékre alkalmazandók, amelyek az érintett dohánygyártmány csoportjába tartoznak, anélkül, hogy az egyes csoportokon belül különbséget tennének a minőséget, a kiszerelést, a termék származását, a felhasznált anyagokat, az érintett cégek jellemzőit vagy bármilyen más kritériumot illetően.

(3a) A (3) bekezdéstől eltérve, a szivarok és szivarkák esetében, amikor a jövedéki adó *ad valorem* vagy kombinált, a tagállamok a szivarokra és szivarkákra eltérő minimális jövedékiadó-összeget szabhatnak meg.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, 2028. július 1-jétől 2029. december 31-ig a tagállamok biztosítják, hogy a jövedéki adó mértéke legalább az alábbi legyen:

i. a szivarok és szivarkák esetében a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 5 %-a, illetve az 1000 darabonként vagy kilogrammonként 12 EUR összegű uniós adókulcs;

ii. a cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány esetében a valamennyi adót magában foglaló súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagár 50 %-a vagy a kilogrammonként 120 EUR összegű uniós adókulcs;

iii. az egyéb fogyasztási dohány esetében a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 20 %-a vagy a kilogrammonként 22 EUR összegű uniós adókulcs;

iv. a vízipipadohány esetében a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 20 %-a vagy a kilogrammonként 22 EUR összegű uniós adókulcs;

v. a hevített dohánytermékek esetében a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 45 %-a, illetve az 1000 darabonként 60 EUR vagy kilogrammonként 180 EUR összegű uniós adókulcs; és

vi. az egyéb dohánygyártmányok esetében a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 0 %-a vagy a kilogrammonként 0 EUR összegű uniós adókulcs.

(5) A (2) bekezdéstől eltérve, 2030. január 1-jétől 2031. december 31-ig a tagállamok biztosítják, hogy a jövedéki adó mértéke legalább az alábbi legyen:

i. a szivarok és szivarkák esetében a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 20 %-a, illetve az 1000 darabonként vagy kilogrammonként 50 EUR összegű uniós adókulcs;

ii. a cigarettasodrásra szánt, finomra vágott dohány esetében a valamennyi adót magában foglaló súlyozott kiskereskedelmi értékesítési átlagár 55 %-a vagy a kilogrammonként 160 EUR összegű uniós adókulcs;

iii. az egyéb fogyasztási dohány esetében a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 25 %-a vagy a kilogrammonként 71,5 EUR összegű uniós adókulcs;

iv. a vízipipadohány esetében a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 25 %-a vagy a kilogrammonként 54 EUR összegű uniós adókulcs;

v. a hevített dohánytermékek esetében a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 50 %-a, illetve az 1000 darabonként 70 EUR vagy kilogrammonként 210 EUR összegű uniós adókulcs; és

vi. az egyéb dohánygyártmányok esetében a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 25 %-a vagy a kilogrammonként 71,5 EUR összegű uniós adókulcs.

20a. cikk

(1) Bármely olyan tagállam, amelyre a 16a. cikk alkalmazandó, dönthet úgy, hogy a 20. cikk (4) bekezdésének ii. pontjában meghatározott időszakot 2031. december 31-ig meghosszabbítja, valamint hogy a 20. cikk (5) bekezdésének ii. pontjában meghatározott időszakot elhalasztja és meghosszabbítja 2032. január 1-jétől 2035. december 31-ig.

(2) Azon tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy az (1) bekezdéssel összhangban elhalasztják vagy meghosszabbítják az időszakokat, előzetesen értesítik a Bizottságot.

(3) 2036. január 1-jétől azon tagállamok, amelyek élnek az (1) bekezdésben meghatározott eltéréssel, biztosítják, hogy az alkalmazott minimális jövedékiadó-mérték összhangban legyen a 20. cikk követelményeivel olyan módon, mintha azt a 12., 12a. és 12b. cikknek megfelelően kiigazították volna.

6. FEJEZET

A DOHÁNYZÁSHOZ KAPCSOLÓDÓ TERMÉKEKRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

21. cikk

Az Unióban gyártott vagy a harmadik országokból importált, dohányzáshoz kapcsolódó termékek következő csoportjai minden tagállamban a 22. cikkben meghatározott minimális jövedéki adó alá tartoznak:

a) az e-folyadék;

b) a nikotintartalmú tasak;

c) a más nikotintartalmú termék.

22. cikk

(1) A tagállamok olyan jövedéki adót alkalmaznak a dohányzáshoz kapcsolódó termékekre, amely az alábbiak egyike lehet:

a) az egyes termékek legmagasabb kiskereskedelmi ára alapján kiszámított értékarányos (*ad valorem*) adó, amely árat az Unióban letelepedett gyártók és a harmadik országokból importálók szabadon határoznak meg a 24. cikknek megfelelően;

b) az e-folyadékok esetében egy milliliterenkénti összegben meghatározott tételes adó;

c) a nikotintartalmú tasakok és más nikotintartalmú termékek esetében egy kilogrammonkénti összegben meghatározott tételes adó;

d) az a) és a b) pont, illetve az a) és a c) pont kombinációja, amely kombinálja az *ad valorem* összetevőt és a tételes összetevőt.

Ha a jövedéki adó *ad valorem* vagy kombinált, a tagállamok megszabhatják a jövedéki adó minimumösszegét.

(2) Az e-folyadékokra – nikotintartalmuktól függetlenül – kivetett teljes jövedéki adó értéke meg kell, hogy feleljen legalább a következő kulcsoknak vagy minimumösszegeknek:

a) nikotint nem tartalmazó folyadékok esetében: a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 30 %-a vagy a milliliterenként 0,36 EUR összegű uniós adókulcs, a 12. cikknek megfelelően kiigazítva;

b) nikotintartamú folyadékok esetében: a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 30 %-a vagy a milliliterenként 0,36 EUR összegű uniós adókulcs, a 12. cikknek megfelelően kiigazítva.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, 2028. július 1-jétől 2029. december 31-ig a tagállamok biztosítják, hogy a jövedéki adó mértéke a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi értékesítési ár legalább 20 %-a vagy a milliliterenként 0,20 EUR összegű uniós adókulcs legyen.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, 2030. január 1-jétől 2031. december 31-ig a tagállamok biztosítják, hogy a jövedéki adó mértéke legalább a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi értékesítési ár 20 %-a vagy a milliliterenként 0,25 EUR összegű uniós adókulcs legyen.

(5) A nikotintartalmú tasakokra és az egyéb nikotintartalmú termékekre kivetett teljes jövedéki adó értéke meg kell, hogy feleljen legalább a következő kulcsoknak vagy minimumösszegeknek:

a) nikotintartalmú tasakok esetében: a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 50 %-a vagy a kilogrammonként 50 EUR összegű uniós adókulcs, a 12. cikknek megfelelően kiigazítva;

b) más nikotintartalmú termékek esetében: a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 50 %-a vagy a kilogrammonként 80 EUR összegű uniós adókulcs, a 12. cikknek megfelelően kiigazítva.

(6) A (5) bekezdéstől eltérve, 2028. július 1-jétől 2029. december 31-ig a tagállamok biztosítják, hogy a jövedéki adó mértéke legalább az alábbi legyen:

a) nikotintartalmú tasakok esetében: a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 10 %-a vagy a kilogrammonként 30 EUR összegű uniós adókulcs;

b) más nikotintartalmú termékek esetében: a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 10 %-a vagy a kilogrammonként 30 EUR összegű uniós adókulcs.

(7) Az (5) bekezdéstől eltérve, 2030. január 1-jétől 2031. december 31-ig a tagállamok biztosítják, hogy a jövedéki adó mértéke legalább az alábbi legyen:

a) nikotintartalmú tasakok esetében: a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 25 %-a vagy a kilogrammonként 40 EUR összegű uniós adókulcs;

b) más nikotintartalmú termékek esetében: a valamennyi adót magában foglaló kiskereskedelmi eladási ár 25 %-a vagy a kilogrammonként 50 EUR összegű uniós adókulcs.

(8) Az (1)–(7) bekezdésben említett kulcsok vagy összegek minden olyan termékre alkalmazandók, amelyek a dohányzáshoz kapcsolódó termékek érintett csoportjába tartoznak, az egyes csoportokon belüli, a minőséget, a kiszerelést, a termék eredetét, a felhasznált anyagokat, az érintett cégek jellemzőit vagy bármilyen más kritériumot illető különbségtétel nélkül.

7. FEJEZET

A NYERSDOHÁNYRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

23. cikk

Az Unióban gyártott vagy harmadik országokból importált nyersdohány minden tagállamban 0 euró/kg-ban meghatározott minimális jövedéki adó alá tartozik.

8. FEJEZET

A DOHÁNYGYÁRTMÁNYOK ÉS A DOHÁNYZÁSHOZ KAPCSOLÓDÓ TERMÉKEK

LEGMAGASABB KISKERESKEDELMI ÁRÁNAK MEGHATÁROZÁSA

24. cikk

(1) A gyártók, vagy adott esetben azok Unión belüli képviselői vagy megbízottjai, valamint a harmadik országokból dohánygyártmányokat és dohányzáshoz kapcsolódó termékeket importálók szabadon határozhatják meg a legmagasabb kiskereskedelmi árat minden termék esetében és minden tagállam számára, ahol a kérdéses terméket szabad forgalomba bocsátják.

Az első albekezdés azonban nem akadályozhatja az árszínvonalak ellenőrzésére vonatkozó nemzeti jogalkotási rendszerek végrehajtását, vagy a meghatározott árak betartását, feltéve, hogy azok összeegyeztethetők az Unió jogalkotásával.

(2) A jövedéki adók kivetésének megkönnyítése érdekében a tagállamok a dohánygyártmányok és a dohányzáshoz kapcsolódó termékek minden csoportjára kiskereskedelmi árskálákat rögzíthetnek olyan feltételek között, hogy minden skálának kielégítő alkalmazási köre és változatossága legyen ahhoz, hogy ténylegesen megfeleljen az Unióból származó termékek változatosságának.

Minden skála érvényes a kérdéses dohánygyártmányok és dohányzáshoz kapcsolódó termékek csoportjába tartozó összes termékre, a minőségre, a kiszerelésre, a termékek vagy a felhasznált anyagok eredetére, a vállalkozás jellemzőire vagy bármilyen más feltételre vonatkozó megkülönböztetés nélkül.

9. FEJEZET

A JÖVEDÉKI ADÓ BESZEDÉSE, MENTESSÉGEK ÉS VISSZATÉRÍTÉSEK

25. cikk

(1) Ha a jövedéki adót adójegyek útján szedik be, a tagállamok kötelesek az adójegyeket a többi tagállam gyártója és forgalmazója számára is elérhetővé tenni. Ha a jövedéki adót más úton szedik be, a tagállamok kötelesek gondoskodni arról, hogy sem adminisztratív, sem technikai akadály ne befolyásolja ennek következtében a tagállamok közötti kereskedelmet.

(2) A dohánygyártmányok és a dohányzáshoz kapcsolódó termékek importőrei és uniós gyártói azon rendszer alá tartoznak, amelyet az (1) bekezdés ír elő a jövedéki adó beszedését és megfizetését illetően.

26. cikk

(1) Amennyiben a tagállamok jövedéki adót vetnek ki a nyersdohányra, vissza kell téríteniük a dohánygyártmányok előállításához felhasznált nyersdohány után megfizetett jövedéki adó összegét.

A tagállamok maguk határozzák meg azon körülményeket és alaki követelményeket, amelyek a fent említett visszatérítésekre vonatkoznak.

(2) Mentesülhetnek a jövedéki adó alól, illetve a már befizetett jövedéki adót visszaigényelhetik a következők után:

a) ipari és kertészeti célokra használt denaturált dohánygyártmányok;

b) hatósági felügyelet mellett megsemmisített dohánygyártmányok, dohányzáshoz kapcsolódó termékek és nyersdohány;

c) olyan dohánygyártmányok és dohányzáshoz kapcsolódó termékek, amelyeket kizárólag tudományos kísérletek céljaira vagy a termékminőséggel kapcsolatos vizsgálatokra használnak;

d) olyan dohánygyártmányok és dohányzáshoz kapcsolódó termékek, amelyeket a gyártó újra feldolgoz.

A tagállamok maguk határozzák meg azon körülményeket és alaki követelményeket, amelyek ezekre a mentességekre és visszatérítésekre vonatkoznak.

10. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

27. cikk

(1) A Bizottság évente egyszer közzéteszi az euró nemzeti pénznemekben megállapított értékét, amely a teljes jövedéki adó összegeire alkalmazandó.

Az alkalmazandó átváltási árfolyamokat a január 1. és június 30. közötti munkanapokon érvényes átváltási árfolyamok átlagaként kell kiszámítani. Az átlagolt átváltási árfolyamokat az Európai Bizottság közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és azokat a következő naptári év január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben előírt éves kiigazítás során a tagállamok fenntarthatják a hatályos jövedékiadó-összegeket, ha az euróban kifejezett jövedékiadó-összegek átváltása nemzeti valutában kifejezve a jövedéki adó 5 %-ánál vagy 5 EUR-nál kisebb növekedését eredményezné, bármelyik is az alacsonyabb összeg.

28. cikk

(1) A Bizottság 2032. december 31-ig, majd ezt követően ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról.

A Bizottság a jelentésében megvizsgálja az adómértékeket, figyelembe véve a belső piac megfelelő működését, a népegészségügyet, a jövedékiadó-kulcsok reálértékét, a tiltott kereskedelem elleni fellépés érdekében a harmonizált szállítási és felügyeleti követelményeknek a nyersdohány jövedékitermék-szállítási és -felügyeleti rendszerbe (EMCS) való felvételére történő alkalmazásának hatását, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés szélesebb körű célkitűzéseit. A jelentésnek elsősorban a nyersdohányra vonatkozó rendelkezések alkalmazását és hatását kell értékelnie az adókijátszás és az adócsalás tekintetében.

A tagállamok kérésre benyújtják a Bizottságnak a jelentés elkészítéséhez szükséges és rendelkezésükre álló információkat, ezen belül a területükön évente a szabályok be nem tartása miatt elveszett jövedéki adó nagyságrendjének felméréséhez szükséges statisztikai adatokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentésnek elsősorban a tagállamok által nyújtott információkon kell alapulnia.

(3) A Bizottság haladéktalanul felülvizsgálja ezt az irányelvet, figyelembe véve a 2014/40/EU irányelv (a dohánytermékekről szóló irányelv) jövőbeli felülvizsgálatát.

29. cikk

(1) A Bizottságot az (EU) 2020/262 irányelv 52. cikkének (1) bekezdésével létrehozott Jövedékiadó-bizottság segíti. Az említett bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

[A 30. cikket el kell hagyni.]

31. cikk

(1) A tagállamok 2028. június 30-ig elfogadják és közzéteszik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1. cikknek, a 2. cikk (1) bekezdése d), e) és f) pontjának, a 2. cikk (2)–(6) bekezdésének, a 4. cikk (1) bekezdése a) pontjának, a 4. cikk (3) bekezdésének, a 6–12. cikknek, a 16. és 17. cikknek, a 20. cikk (1) bekezdése b) pontjának, a 20. cikk (2), (4) és (5) bekezdésének, a 21–24. cikknek, a 25. cikk (2) bekezdésének, a 26. cikknek és a 28. cikk (1) bekezdésének megfeleljenek. E rendelkezések szövegét a tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2028. július 1-jétől kezdődően alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

32. cikk

A 2011/64/EU irányelv 2028. július 1-jével hatályát veszti, a 2011/64/EU irányelv I. mellékletének B. részében említett irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel és alkalmazásuk kezdőnapjaival kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

33. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 2. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontját, a 3. cikket, a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontját, a 4. cikk (2) bekezdését, az 5. cikket, a 13., 14., 15. és 17. cikket, a 19. cikket, a 20. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontját, a 20. cikk (3) bekezdését, a 25. cikk (1) bekezdését, a 27. cikket és a 28. cikk (2) bekezdését 2028. július 1-jétől kell alkalmazni.

34. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről

az elnök